

32ste vergadering

Dinsdag 19 mei 2009

Aanvang 13.30 uur

Voorzitter: Timmerman-Buck

Tegenwoordig zijn 69 leden, te weten:

Asscher, Van de Beeten, Bemelmans-Videc, Benedictus, Van den Berg, Biermans, Van Bijsterveld, De Boer, Böhler, Broekers-Knol, Doek, Dölle, Van Driel, Dupuis, Duthler, Eigeman, Engels, Essers, Franken, Goyert, De Graaf, Haubrich-Gooskens, Hermans, Hillen, Ten Hoeve, Holdijk, Ten Horn, Huijbregts-Schiedon, Janse de Jonge, Van Kappen, Klein Breteler, Kneppers-Heijnert, Kox, Kuiper, Lagerwerf-Vergunst, Laurier, Leijnse, Leunissen, Van der Linden, Linthorst, Meindersma, Meulenbelt, Meurs, Noten, Peters, Putters, Quik-Schuijt, Rehwinkel, Reuten, Rosenthal, Schaap, Schouw, Schuurman, Slager, Slagter-Roukema, Smaling, Strik, Swenker, Sylvester, Tan, Terpstra, Thissen, Timmerman-Buck, Vedder-Wubben, Vliegthart, De Vries-Leggedoor, Werner, Westerveld en Willems,

en de heer Hirsch Ballin, minister van Justitie, en mevrouw Bijleveld-Schouten, staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mede dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden:

De Vries en Elzinga, wegens verblijf in het buitenland in verband met verplichtingen voor de Raad van Europa;

Hofstra, wegens persoonlijke omstandigheden;

Koffeman, wegens bezigheden elders;

Yildirim, wegens ziekte.

Deze berichten worden voor kennisgeving aangenomen.

De **voorzitter**: Aan de orde is de herdenking van de heer Van Boven. Ik verzoek de leden te gaan staan.

Op 6 mei jongstleden is op 84-jarige leeftijd Ton van Boven overleden. Hij was lid van de Eerste Kamer voor de VVD van 1980 tot en met 1981 en van 1982 tot en met 1995.

Ton van Boven studeerde geschiedenis aan de universiteit in Leiden. De onderwijsinstelling waaraan hij evenwel zijn ziel zou schenken, was het Maerlant Lyceum

in Den Haag. Het was zijn middelbare school, toen het nog het Tweede Gymnasium heette. Na zijn studie keerde hij er terug als leraar geschiedenis en staatsinrichting, welke functie hij zou vervullen van 1952 tot 1970. In dat jaar werd hij rector van het Maerlant Lyceum. Dat zou hij blijven tot 1983. Ton van Boven gold als een begenadigd leraar en een geliefd rector. Dat laatste mag blijken uit het feit dat voor hem een afscheidsfeest werd georganiseerd van drie dagen, bij welke gelegenheid zijn leerlingen hem vroegen te beloven dat hij nog wel de diploma's zou blijven uitreiken. Zoals de Haagsche Courant het ter gelegenheid van zijn afscheid verwoordde: "Hechter konden de banden van een rector met een school nauwelijks zijn."

Daarnaast was Ton van Boven actief in de politiek. Hij was lid van de VVD vanaf haar oprichting in 1948. Binnen de VVD vervulde hij verschillende bestuursfuncties. Hij was onder andere voorzitter van het Liberaal Democratisch Centrum, voorzitter van de VVD Kamercentrale Den Haag, lid van het hoofdbestuur van de VVD en lid van de partijraad. Voor zijn verdiensten binnen de partij ontving hij in 1972 de allereerste Thorbeckepening.

In de Eerste Kamer was hij onder andere de VVD-woordvoerder voor onderwijs. Enkele malen ook huldigde hij een minderheidsstandpunt. Zoals op de laatste dag van zijn lidmaatschap, op 6 juni 1995. Hij stemde, evenals het D66-lid Mertens, als enige van de eigen fractie tegen een wetsvoorstel tot invoering van een prestatiebeurs voor studenten. Het wetsvoorstel werd geheel onverwacht verworpen met één stem verschil: 35 tegen, 34 voor.

Ton van Boven is voor zijn werkzaamheden onderscheiden: in 1982 als Officier in de Orde van Oranje-Nassau en in 1994 als Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. Voordat hem in deze Kamer de versierselen behorende bij de laatste onderscheiding werden opgespeld, werd hij getypeerd als een "eigenzinnige heer van stand". In dezelfde toespraak werd daaraan toegevoegd: "maar soms ook met onvermoede 'progressieve' trekjes, bijvoorbeeld in zijn verbeterde strijd voor toetreding van vrouwen in zijn rotary club". Als leraar en rector bracht Van Boven veel leerlingen tot de politiek, waaronder de huidige voorzitter van de VVD-fractie in de Tweede Kamer, die nog regelmatig zijn oude leermeester bezocht. Dat hij niet alleen vraagbaak en leermeester was voor mensen buiten zijn familie, blijkt uit de tekst van de overlijdensadvertentie: "Na een op vele gebieden tot op